

Paris d'Alena 9-12-40.

Estimada Antonieta. — Ben
cert que veig tenir una sorpresa
amb la para carta. Tanmateix jo
havia anat sabent de vosaltres,
però la molta meua il·lusió sobre
la notícia dels amics del
sen piang i Netta.

Vec que a Algeciras no
si ho passen del tot realment,
si no les l'enganyança. Potser
encara si hi senten més
estrangers que a Montpellier.

El que em dius del poble
m'ha caigut com una bomba.
No hauria sentit mai el més
potent roman sobre la possibilitat
de tal viatge, i suposo que

Donc sa algèbre "qui te" gairem
s'omnia pa". Em laria tanta
impressió veure-la, que si no ho
per quedar-se definitivament, rotser
ni estimo més que no viure.

La sabia - alhora hi ha molts
oells - que t'hauria passat un
tin molt divertit. Vols dir que
no tens cap compromís? Mica que
jo ~~no~~ estic entrenat en que-
stió de casoris. Dijers a sa casa
el metge intern del Santuari, ho
amic meu, i jo vaig fer de
testimoni. ~~no~~ ~~va~~ ~~passar~~ ~~res~~ ~~amb~~

coll ja't i tot! Ah vaig fer molt
bé, diuen, i si em necessites
estic a la teua disposició.

Fa uns dies va venir a
veure'm el Sr. P. Sola i em va
donar molts records vostres. Em
pleno que aquest any no podré
beixar per cap d'any i però si ho
fes, no deixaria de veure-us. Doncs
molt records a la mare i
l'eta, i per a tu el que
m'agradaria d'aguardar

Mirió